

Sõnu juur, mõisast põlv,
ellu liib a' lõpe iluast

§ 110.

Oh sa imete, oh sa imete
ellu nägin Nõu viilese
Maerad küntsid, härjad amsid
Lõunast äär lundile magama
Kõrva tegi kanni talvust
Kõhn tegi ahte laaga tõnu
Hulu tegi härin prassi
Lõga tegi kriimu piiruse
Kuto tegi virjad pörsasust.

§ 111.

Hallane mees nene
Kui lased naiste mõtteid
Tõu nõt püüa naiste
Püüa leida püüa magama
Mõte inu lühike naine

Lühikene lõpust lõnu
Ajab aga veiga sarviale
Raucele rüüele

Wii au mõgada mõhita
Kui au kinnitajaga
Lõise poor piteada
Kohesse vee merele
Vihesse hõõr jagada
Kinnime vihma hõõruda.

§ 112.

Ellu kassi aresta lasta
Ähte põne, ähte joone
Ähte asteme ähte
Ualle maadame raskade
Küllumitust, pörsasust.

§ 113.

Oh allene, oh Lennene
Ähte Lennul põlles
Peale põlle pölvine